

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

hos Herrar Benjamin Bagge och Åberg. Utom de förmögnares stöd, och ständigt upmuntrande efterbörden, kunna så skynsamma dragningar ej länge fortsättas här på orten.

En Sjömans-lista med inneliggande gång- och linkläder är ankommen til Göttheborg ifrån Stockholm, utan at Skepparen Lars Hagberg wet, hvem denna listan tilhör. Rätte ägaren annåle sig hos Måklaren och Skepselareraren, Herr Johan Hinr. Olisch.

Uti afledne Sillwrafakaren Joh. Berge hus, på Drottningegatan inemot wallen, är en sal och kammar, tjenlig för ogifta personer, at wid instundande Michaelis, emot hyra tiltrådas.

Likaledes är en hage uti Majorne, på Ladugårdsågorne belägen, til salu, hvarom underrättelse uti ofswanberörde hus kan erhållas.

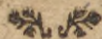
På Drottningegatan, midt emot Herr Barthensgrens hus, äro 5 rum lediga, at emot hyra tiltrådas.

En ganska lätt, och efter Franska, det är Stockholmske Moden, försärdigad, försiktig wagn, erhålles hos Sadelmakaren Höck, emot et litet nedverlag af 1000 Dal. Silfvermynt; och således har jag rullat fram med största lastet af de hederliga biörd, hvilka betunga mindre wagn, än låfare.

I Domprostehuset börjas en Bok-auction på Lisdag klåkan 9 före middagen.

Til köps åstundas et parti bomulsgarn af det finaste slaget; köparen känner jag.

Hos Herr Johan Andersson finnes god Holsten ost, inkommen med Skepparen Olof Bergström från Flensburg.

Göttheborgska Magasinet.

Lördagen, den 30 Augusti 1760.

Witre Herrar,

Min rädda Skaldembö, som ej af smycken blånker,
Men fattig är på ord, til Klubben dristar gå,
Som ädelsint om prof i wittersekar tänker,
Och låter hwar och en sin rätta wärde få,
Som af er Magasin har gjort et Snille-tempel,
Där smaken förer ord, och dygden får exempel.

Skalbedikt.

Jag sjunga wil om dig, du stolta kreatur!
Som andra öfswergår til Skapnad och natur,
Som i dit högmöd djerfs til himlars himmel klifwa,
Bästän du aska är, och skal til aska blifwa.

* Detta är insändt ifrån Författaren til alla här införda Poetiska Fabler; jag med flere, som äro ej allför granhynte, finner mycket nöge i des inlemnade snilleprof.

W m

Men

Men kom, Gudinna, hit, du alla Skafbers mor!
 Och styr min swaga står, som gör mig aldrig stor.
 Den åran ringa år, och sprider inga strålar:
 För mit och fleras wål jag detta snycker målar.
 Det första werldens Par, wid minsta almags
 blick,

Fulkomligt uti alt, af Skaparns händer gie.
 Et Eden det bekom, den Högstes mästestycke,
 Naturens underwerk, och hela jordens snycke.
 Alt hwad begripas kan af himmel, haf och jord,
 Wär HErre skänkte dem, med dessa dyra ord:
 Tar denna sköna werld af mina Faderns händer,
 Et skuggewerk, en bild utaf de sälla länder.

Förkofrer eder här i flera tidehwarf,
 Til des jag hemtar er til ewigt himla-arf.
 Fri wilja hafwen i, at göra och at låta,
 Det står i eder magt, at glädjas, eller gråta.

Så talte Gud, men ach! hwad fölgde härupå?
 När jag betänker det, jag billigt håpna må:
 Et fastligt högmöds troll i deras själ sig trängde,
 Guds bild ur hjertat ref, sit gift med blodet mängde.

För sött och ljustigt tal, den Högstes dunderord,
 För härligt Paradis, en hård och naken jord,
 För wälde öfwer alt, en ångslig tråldom fölgde,
 I grymma wredes moln, Guds nådes sol sig hölgde.
 Men hwilket underwerk, när Gud af wrede brant,
 Och domen fälde war, hans kärlek seger mant,
 Han sade: Swinnans såd skal ormens hustrud krossa,
 Och med en bitter död, från ewig död förlossa.

Här ruktas människjan från satan til sin Gud,
 Och fick, för nakenhet, en Purpur-färgad strud;
 Doch

Doch utan uppehåll, med köttet måste strida,
 Och mycken swårighet af werldens wänner lida.

Man millioner säg, utaf et enda troll,
 I blinken sprida sig til alla werldens håll.

En Abel offras up, af en hämdgirig broder,
 Som refer på hans blod at ondskan ärestoder.

Ej någon ledamot på människo-kroppen war,
 Som icke uti sig sin hustrud-oddygd bar.

I hjernan högmödt kom, i hjertat mord och kärja,
 I handen myreri, i hela kroppen lärja.

Naturen har en lag, som fast och stadig står:
 Den lem man syndat med, däraf och plåga får;

W är war skyldighet, at lyda hannes lagar,
 Om det behagar oss, at lefwa sälla dagar.

Gud i sin wrede kom, och säg på människo-barn,
 Men alla smärde fan i snöda lustars garn;

W är hans stränga råd, at sonda-låget dränka,
 Böwenan fyra par, som rätt och heligt tänka.

Bland dessa Noach en, som Arken hafwer bygt,
 Och genom skräck och död med sina seglat trygt.

Så lågrar HErren sig kring dem, som honom frukta,
 Han pröfwar deras tro, när han behagar tukta.

När jorden bliwet torr, och wreden ända fått,
 Den frome Noach glad, ur Arken hafwer gått.

Med offer och med bön hatt genast HErren prisar,
 Som, til försonings-pant, i syn sin bäge wisar.

O nådefulle Gud, hwem kan begripa dig!
 Du oss förkunnar frid, som mot dig före frig.

Du rycker från fördärf, och kraftig lisa sticker,
 Då wi förtäras hördt, af dina hämde-blickar.

När wi din bäge se, som du i syn har satt,
 Dertjagar nådens sol en bitter sorg-natt.

För ingen syndaflojd wi mer behöfwe båfwa,
 Fast molnen öfwer oss med gräsligt dunder swäfwa:
 Med mycket skäl man tror, at mänskjan blifwet
 from,
 Och läppars rökwerk tändt, för Herrens Helge-
 dom.

Men äh, Gud bättre det! däri är wida felat:
 Det onda wärte til, när Noach werlden delat.
 O människa, hör til! besinna doch dit wäl!
 Och kom ihåg, at du har en ödöblig själ!
 Et får, som dyrt är fressit, bör uthwens rof ej wara,
 Med fräck betänt, at du skal för Guds domstol
 swara.

Här ramplar alt omkull, som står på sliprig grund,
 Här yppas alt fördöldt af ewig sannings mund.
 Här störtas ondskan ner, at mörka sjätrar bära;
 Men ägta nit för Gud får ofödgänglig ära.
 Gör hwad dig lystet helst, du har nu waleit sätt,
 Wil du förlorad gå, så syll dit syndamätt.
 Den högste kan med wåld dig ej til himlen föra,
 Men wil din saltighet, och wil dig skitlig göra.
 Du lefwa nyss begynt, och mycket återstår,
 Förän af älder mått, du til din hwila går.
 In har du ej försökt, at genom öfken fara:
 In slipper du, min wän, at Babels fänge wara.

Sagor.

1.

En Slant, som flera år i mängas händer gått,
 Som mången törstig glädt och mången hungrig spissat,
 Berättas för en tom och prägtig pung sig wisat,
 Och på det högsta bedt, ja, nästan utan mått;
 Ut

Ut uti honom han nu finge hwila sig,
 Han wore altför nött, at kring om werlden fara;
 Men pungen gaf til swar: Här är ej rum för dig,
 Det anstår icke dig, så dryg och bristig wara;
 Til dina pungar gack, af läder och af stin,
 Jag aldrig annat slag, än gulmynt slapper in.

Kalkonen bjuds af fogleskaran,
 Ut flita alla twistemål,
 Men fastnar genast i den snaran,
 Som sårar mer, än eld och stål.

En hufwudsaktlig pligt han glömmet:
 Ut löta rätt sit dyra kall.
 Af wårdslöshet han ofskuld dömmet,
 Och rycker lasten från sit fall.

Kong Örn, som myndig klubba förde
 I sjäderstockens öfwerätt,
 När han Kalkonens wanart hörde,
 Gaf honom råd på Faders sätt:

Min wän, jag wil dig något lära,
 Men framför annat det ej glöm;
 Wil du förtjena nåd och ära,
 Mansaka först, och sedan dömm.

M m 3

3: En

3.

En Man, som i sin hjerne spunnet
 Et anslag, som omöglige war,
 Wid hafivet ofta wandrat har,
 Däråf han mycket nöje funnet.
 En qwäll, då han där tankfull går,
 Och ser en pilt i sanden röra,
 Han giltigt skäl därtill wil höra,
 Hwarpå han detta swaret får:

Jag ärnar hela hafivet dämna
 I denna håla, som du ser,
 Hwaråt den andre hästigt ler;
 Men gässen låt sig icke strämma.
 Han sade: mellan oss är qwitt;
 Ly det är idel barnsligheter,
 At tänka up orimligheter*,
 För hwilka grundat wett är fritt.

4.

Det hånbe sig en gång, at Wigghet, Mod och Styrka,
 Rangssuke alla tre, begynnte hwar för sig,
 Med mycken hästighet på främsta rummet yrka,
 I språng, i dans, i lek, dueller, slagsmål, krig.

Med

* Detta kallat jag wäl, at rimma mindre efter Swenska,
 än Fransöfka, bruket.

Med muntra steg och ord i striden Wigghet träder:
 I alla tidehwarf jag prof har wist därpå,
 At jag kan föra ut långt mer i lätta kläder,
 Än när i järn och stål de andre smidde gå.

Därnäst et tappert Mod sig ifrigt låter höra:
 Om ej min qwicka eld i alla leder bran,
 Så wöre man ur stånd, at minsta dater göra,
 Och den til rygga slå, som hurtigt faller an.

Håll, roppte Styrka til, och börja näswen knyta,
 Mån tro med goda jag ej främsta rummet får,
 Som mången årlig gång, fast Mod och Wigghet
 tryta,
 Med segren ensam bort från tummelplatsen går?

Förstånd, som oförmärkt sig hade stält i kretsen,
 Brast ock omsider ut med myndighet så här:
 I selen alla ere, jag ställas bör i spegen;
 Ly man förutan mig, mer best, än människja är.

Lärda Nyheter.

Stockholm. När Assessor Darelis Sofne-
 Apotheque nyligen kom mig tilhanda, försökte jag,
 at med all Medicinsk ofunnighet fatta des innehåll.
 Häråf lærer då kunna slutas, huru wida boken är
 lämpad til deras begrep, som äro lika widterfarne
 Medici med mig. Företalet wisar, at et Apothe-
 que, med någon dugelig helseförjare i de aflägsnare
 sofner, är både möjligt och nödigt, och et ibland
 M m 4 de

de kraftigaste medel at bewara, och fölgagteligen föröka folkhopen. Där besyrtas med exempel och försarenhet, at manuscriptet til sielfwa boken blifwet med mycken fördel nyttjat af Gölberga socken i Wärmeland, en socken som på egen kostnad förwandlat sin Kläckare til en god Quacksalwars. Likaledes gifwes i Företalet anledning, huru et Sökne-Apotheque må uphandlas, wid magt hållas, och genom correspondence med Provincial-Medicus i orten rätt användas, och socknen således med liftrygghet, som från Stads-Apothequet, hafwa de nödigaste Medicamenter ständigt i beredskap.

1 Capitlet wisar, huru Apothequet skal inrättas, nämligen med enkla och sammansatte husmedel, Apotheques- och Kryddo-saker, Medicinske och Kryddo-wigter, pris på hwar dosis, underrättelse om samling och beredning, och til slut förslag til et hus och Res-Apotheque.

2 Capitlet handlar om medicamenternas nytta och bruk, på det sättet, at hwar och et, som hörer til Apothequet, är afhandlat i sin särskilta paragraph, hwarunder äfwen så många sammansatte husmedel äro införde, som egenteligen därå bestå, och kunna göras hemma: til exempel, 99de paragraphen beskriwter sennetsblad, och de därå sammansatte medel, såsom sennets-soppa, sennets-mos, laxer-thee, laxer-win, sennets-pulswer, sennets-mos med jalappa.

Detta Capitlet slutar sig med en lärdom, rörande nödwändigheten af rökfri kölna, jämte bi- och trädgårds anläggningar wid hwarje gård.

3 Capitlet innehåller Läkare-frågor, förnämligast inrättade för dem, som måste beskriwra sina sjukdomar för frånwarande Läkare, då detta rätteshöre kommer wäl til på.

4 Capitlet afhandlar hela konsten at bota sjukdomar, och består en S. för hwar sjukdom. Sedan något är nämnt om hwar sjukdoms art, anföres botnings-sättet, indelt i wissa korta momenter, hwar-efter man kan utan swårighet verkställa det angelagnaste af Curen, och til slut upräknas under sjukdomen så många botemedel, som kunna tjena, och äro i det 2 Capitlet til des särskilta nytta och bruk omtalte; likaledes finnas där antecknade wissa recepter under deras numrer, som kunna beställas på Stads-Apothequet efter omständigheterna: til exempel, för håll och styng eller pleuresie, s. 176, när des 8 kännetecken äro uppräknade, så begynnes botnings-sättet, 1) med åderlätning, 2) med flitigt drickande, hwarwid nämnes feber-dryck med ättika, 3) med omslag, 4) lenande klistir, 5) campher-pulswer, 6) bröst-fast, 7) kobloms-wattla, 8) linfrös-thee; hwilka alla uppsökas på registret, då man wil weta, huru de skola göras och användas; ändteligen gifwes uti 9) momentet wid denna sjukdomen en instruction för sjukwakter-skän, bestående af 14 reglor, som hon bör i agt taga; och sist uppräknas för dem, som hafwa lägenhet at nytja Stads-Apothequet, några af de numererade recepterne ifrån N:o 37 til 41.

Sista sidan af detta Capitlet wisar, hwilka de äro, som kunna kallas så fattiga, at de behöfwa fri

Wälfet och fria medicamenter, samt huru nyttiga små barnhus i socknarne skulle vara, i synnerhet för koppvinnning, och huru en börsan kunde göras allena med 4 til 5 barn i hvarje socken, helst uti et widsträckt och fattigt land. Små och många sådana inrättningar äro lättare och snarare widtagne, än så, som woro större, hwilka anställas uti folkrika länder.

5 Capitlet består af recepter; och är wäl ingen ringa beqvämlighet, at så det man åstundar från Apothequet, allena man upptecknar för Apothekarens namnen på receptet. Under hwart och et står des namn, och huru det skal brukas: står man då up sjukdomen, som där nämnes; får man mer utberrättelse om rätta tilfället, hwarwid medicamenter bör brukas.

Registret är ganska nödigt wid alla tilfällen, fast än de mesta sjukdomar och botemedel affhandlas i en Alphabetisk ordning: dock är härwid til märkandes, at de sammansatte husmedlen och Provincial-namnen på wissa örter och sjukdomar endast böra upställas på registret.

Uf bokens innehåll finner jag således, at Författaren affhandlat 369 särskilda botemedel: som är et wälsignat förråd, och måste uträtta mycket godt i landet, om boken blir wår Hus-Postilla, samt om Sofne-Apothequer öfweralt inrättas, och efter hwarwa bokstafwen wäl användas.

Min Herre,

I gården Solberg härstädes är en Niga på adertonde året, som sjuknade år 1756 wid Ryndelsmessid-
tiden

tiden af annan-dags frossan, sedan hon hösten förut haft mäslingen, och blifwet utmattad af diarree. Wid Påsktiden samma år uphörde frossan af undfångne medicamenter; men efter 3 weckor började hon åter at frysa hwar dag, och kunde nu icke som förra gången vara uppe mellan frysnitarna. Wid Midsommars-tiden, när hon en gång waret ute, och utan twiswel blifwet förkyld, föll hon i en yfvel med ångslan och beswimningar, ja blef tillika betagen af håll och styng i wenstra sidan: tänderna slötos och då tillsammans, at hon i 9 weckor lefde allenast af det, man kunde hålla uti händne. Under denna tid uphörde likwäl frossan och yran. Ändteligen öppnades tänderna af sig sjelfwa, då hon åt förhastigt, och fick plåga af maten. All sedan har hon någorlunda kunnat äta, och druckit smärtteligen watten. Förleden Sommar, år 1759, fick hon annan-dags frossan igen, som altid kommer wid lika tid: förleden Höst slötos tändren åter tillsammans, då hon måste börja sit förra lefnads-sätt, men tål nu intet annat än sirop och watten, som droppas med en fjäder på munden, hwaraf hon lefwat snart et halft år. Efter frysnitarna swettat hon aldrig: des excrementer per alvum äro nu mera inga, någre per urinam, mensium fluxus ingen, blodstörtningar har hon haft några gångor genom munden. Hon har lätt bröst, förstånd och goda sinnen, talar rent inom slutna tänder: hon har ond smak i munden; men utan stinkande anda: har någon sömn om nätterna, men mycket orolig; blef hy, men icke så aldeles förfallen, och swag puls.
Hännes

Hännes plågor bestå nu af ofwännämde håll, med wårt i rygg, hals, ögon, öron, tänder och tunga, m. m. och hon förmår sig icke i sängen wända. Det tyckes, som den till slutna transpirationen skulle wara skulden til allt detta onda: kan denna botas, som är så förderfwad? Jag förblifwer, m. m.

Trollers på Hisingön, den 23 Aug. 1760.

Joh. Lindman.

Min Herre,

I en tid, då vår heliga Religions grunder på så många sidor angripas, och begabhas af oförkämde fritänkare och deister; då all Gudsfruktan och wördnad för vår Skapare och Återlöfware, göres til et gäckeri; då vår wälsignade Frälsares Medlare-ämbete utropas, såsom en orimelig och oförnuftig lära; och då wåre Theologers tystnad uttydes, som seger och gällande skäl hos wedersparterne; i en sådan tid tyckes den förnåma werlden ibland og likasom hafwa gifwet sit bifall til det åtlöje, som kastas på Christendomen, och förklarar, huru litet sådana anfall röra dem, i det de infört det heliga och wigiga Medlare-namnet uti et kortspel, och utan ringaste skäl eller betydelse kalla et kortblad Mediateur, som på Swenska betyder Medlare. Smilket namn ej allenast icke swarar emot den lumpne kortlappens bruk och natur i spelet, utan och onödigt-wis är wedertaget, och allt för mycket stöter det til Religionen förnämligast helgade namnet.

Jag

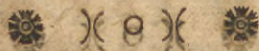
Jag sade, at detta namnet onödigt-wis, och utan ordsak eller anledning af des betydelse, brukas i spelet: ty här anses den kortlappen allenast, som en hjälpare, eller en som gör spelaren bistånd, at winna det, som han desutan icke tiltror sig at winna. Men en medlares hysla, är at förlikta och bilägga stridiga parter, utan at bistå den ene med någon hjälp emot den andre, hwaruti han aldrig såsom medlare kan eller bör lägga sig. En mediateur ibland människor wåses icke til at ståfka eller förswaga endera magten, som det sker med kortlappen i spelet.

Min åstundan och systemål är fördenkful härmed, at de förnåme och sådana, som bruka detta spel, wille aflägga mediateurs-namnet, och i stället bruka hjälpare, eller om det ändteligen skal wara på Franska, auxiliaire; och icke nämna det förra utan wördnad; i synnerhet som de icke kunna utsäkra sig med någon nödwändighet, betydelse eller likhet af kortbladets bruk med en medlare-hysla.

Jag nekar wäl icke, at änsfont vår Frälsares medlare-ämbete egentligen går därpå ut, at försona og med Gud, och göra og til hans wänner, så har han dock, jämte andra wålgerningar, därigenom satt og i stånd, at göra det som wi utom des icke kunde, och at således kortbladets bruk i spelet kan hafwa någon likhet med så heligt och wigtigt werk; men just denna likheten, som gör mediateurs-namnet i våra spel til oheligt och onda, är grunden til denna min critique, hwilken jag önskar en påhstad werka.

Swad

Swad Nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Göteborgske Wexelkursen.

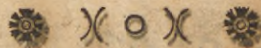
Dnsdagen, den 27 Augusti.

Amsterdam - 63 $\frac{3}{4}$ - - M.f. R.mt.
Hamburg - 66 $\frac{1}{4}$ - - M.f. R.mt.

Höste-Tings Terminerne för år 1760.

Uti Håradshofdingens, Herr Niclas Brunnearens Jurisdiction blifwa Åkämbe och östra Hisinges Hårad i Gåstgifswaregården Kåra den 6 October: Westra Hisinges Hårad i Fårjastaden Wedbacka den 24 dito: Inlands Torpe-Hårad uti Gåstgifswaregården Holm den 7 November: Inlands södra dito uti Staden Kongålf den 13 dito upfallade.

Steppef Fredric Adolph, hwilket fördes af Capitainen, Herr Carl G. Ekeberg, afgiet ifrån Canton den 26 Januarii, och war således et halft år på hemresan. Af Cargan ser man, at Theerna utgöra tillsammans 126498 Fålpund. Utom en wåldig hop med Rhabarbara, Gallingall, Sago och små löppar, har Steppet med mycken beqwåmlighet 262 listor, proppade med dyrbara lersaker. Auction på

på dessa belåten, och hela lasten, börjas den 2 October: man önskar förmodligen öfkyldigt, at Sverige måtte antingen winna af en galenskap, som det icke kan hämnas, eller at Europa fattade omsider styggelse til Åstiens härliga präal.

Antkomne åro Skepparne Pehr Jonsson och Joachim Petersson från St. Ubes och Helsingör med salt, P. Zekerstedt ifrån Lissabon med dito, Carl Mahay ifrån Aberdeen med barlast, Carl Silwester ifrån Amsterdam med mursten, Jacob Nafstedt ifrån Leith med dito, åfwen bly och tobaks-blad, således Nils Swenson ifrån Amsterdam med Päckhusgods, mursten och rakpannor. Så kan nu icke et stenhus hos oss upfattas, med mindre pannor och sten betunga war utlånse handel. Man måste likwål tilstå, at Ostindiska Compagniet hemtat up, swad det kommer öfwer här i någden, tjenande til byggningsämne.

Utgångne åro Skepparne John Alder och Olof Höök til Newcastle, David Clephan til Leith, Olof Lockner til Liverpool, John Morris til Islesman, James Barnock, Olof Börgefson och Jacob Westberg til Scotland, Håkan Olufson til Ayr, och Hans Lamberg til Glasgow med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Kronhus-Församlingen föde i barn: Döde 3 Barn af slag och maghsuka, och i lifstids-arrestant af frosta.

Kund-

Kundgörelser.

Et Skåp i folio, tjenligt at hysa gång- och slutfä-
der, med et stycke dito, som pryder köket, och en
såndelig hop med träbråte, bjüdes ut, jag mins icke
af hvem, och namnet står ej under sedlen.

På nästkommande Tisdag förefattas auktionen
på salige Herr Doctor och Domprosten Ulbeckels
i sorgen lemnade böcker. Jag måste så falla dem,
emedan de, oagad all deras förtjenst, ej blifwa
synnerligen dyrkade.

En liten Postilla, utgifwen förfödet är i Ham-
burg uti form af weckofkrift, är utlänt, och begä-
res åter; ägaren torde framdeles påminna sig, hvorm
läntagaren war.

Sjette dragningen af Hospitals-lotteriet sker ej
förr, än den 9 September; imedlertid äro ännu
några lotter til fangs.

Two tomter, liggandes i bredd utmed Sörggä-
tan, näst intill hörnetomten af Spänmenälskatan,
äro til salu, och kan om priset närmare besked er-
hållas hos Bakaren Eric Ödberg.

Angifwes til salu hos Handelsmannen, Herr
Anders Barthengren, et parti af bästa Wirginiska
tobaksblad, Ängelskt fälläder och Carolinska risgrön.

En Officerare äftundar 2 rum för sig, jämte et
för sin dräng, och et dito för sin häst.

Som 9 sillepackare, i önskeligt stund, ästas; så
täckas skickelige personer til dylik befordran anmäla
sig hos Wälloflige Magistraten.

Götheborgska
Magasinet.

Lördagen, den 6 September 1760.

Min Herre,

Man skattar för en kånbar mistning uti Swenska
Historien, at forne Häfdateknare lemnat en
hop wigtiga händelser uti et möker, som gör Hi-
storiens osmakelig, och betager många wälförtjente
sin tilbörliga heder. I närwarande tider botas
dessa sär med all mögelig flit: och ho blädrar icke
nu i wara och gamla handskrifter? Af dylik anled-
ning har och jag författat en beskrifning öfwer de
märkwärdigaste omständigheter, som tilldrogo sig
uti Konung Eric den Fjortondes tid 1564, under
den förra Bohusiska belägringen. Jag håller fö-
re, at de förtjena så mycket mer agtning af alle
Born-älskare, som de tillsorene ej blifwet med tilhö-
riga sargor aftagne. Kölden steg det året til en
öwanlig högd, at bedagade Gubbar måste widgå,
huru hon under hela deras ålder ej wisat sig strän-
gare. Götha-älsk afstagnade med sit brusande, och
förwandlade sär stä til en isbergga, hwaröfwer
N n den